

کامبیز روشن‌روان دربارۀ ترکیب موسیقی ایرانی با سزاهای غربی و بعضا الکترونیک بیان می‌کند: اگر ساخت این‌ نوع قطعات خیلی آگاهانه انجام شود، تحولی را در قطعاتی که ساخته و به همین شکل هم اجرا می‌شوند، ایجاد می‌کند. منتهی اینکه چه کسی و با چه دانشی این کار را می‌کند، مسئله‌های است که باید خیلی جدی روی آن تأمل کرد.

کامبیز روشن‌روان – موسیقیدان، آهنگساز، نوازنده و مدرس موسیقی – در ادامه صحبت‌های بالا به ایسنا می‌گوید: چند سالی است که خواننده‌های سرشناس موسیقی ایرانی به ساخت آثار تلفیقی آواز سنتی ایرانی در کنار سزاهای الکترونیک و برخی سزاهای آکوستیک غیرایرانی روی می‌آورند و فضای ویژه‌ای ایجاد می‌کنند. به هر حال خواننده‌ها و گروه‌ها به دنبال این هستند که حرف تازه‌ای را برای نسل جوان ارائه کنند. تولید این آثار هم در راستای همین طرز تفکر صورت می‌گیرد؛ به خصوص که اینگونه می‌توانند مخاطبان بیشتری را به خود جذب کنند.

او درباره علت چنین تلفیق‌هایی در موسیقی ایرانی بیان می‌کند: جوان‌های امروزی توجه زیادی به شکل و شمایل موسیقی اصیل ایرانی در فرم قدیمی آن ندارند و ترجیح می‌دهند موسیقی که گوش می‌دهند تا حدی به حال و هوای آثار روز نزدیک باشد یا دقیقا همانی باشد که خودشان دوست دارند؛ بنابراین این نوع سزاه‌ها امکانی برای داشتن مخاطبان بیشتر و جوان‌تر را برای خواننده‌ها و گروه‌ها ایجاد می‌کند.

ساخت آثار دوزبانه در راستای چندفرهنگ سازی
روشن روان درباره ساخت آثار موسیقی دوزبانه نیز می‌گوید: از آنجایی که تا به حال چنین اثری نداشتام، نمی‌دانم اصول و قواعد آن چیست و چگونه انجام می‌شود. ولی هدف از فعالیت در این ژانر شکل‌گیری یک رویکرد چندفرهنگی در موسیقی است؛ زیرا بدین صورت فرهنگ‌های مختلف می‌توانند با هم همراه شوند.

این آهنگساز تصریح می‌کند: چندفرهنگ سازی و ساخت آثار موسیقی چند ملیتی سال‌ها قبل شروع شده و به مرور در حال ترویج است. به هر حال ساخت این نوع آثار تنوع و برای هنرمندان ما جذاب است، زیرا می‌توانند هم مخاطب ایرانی داشته باشند و هم غیرایرانی.

او ادامه می‌دهد: به خاطر دارم سال‌ها پیش نمونه‌های اولیه موسیقی‌های تلفیقی یا فیوژنی که انجام می‌شود در جشنواره موسیقی فجر نیز اتفاق افتاده به گونه‌ای که موسیقی ایرانی در کنار موسیقی الکترونیک، ترکی و یا ایتالیایی قرار گرفت.

این هنرمند اضافه می‌کند: در ساخت چنین آثاری برخی

کامبیز روشن‌روان:

در صدای خوانندگان پاپ تحریر نیست

از خوانندگان ایرانی با خواننده‌هایی از کشورهای دیگر آثار مشترک دو زبانه می‌سازند که معمولا هم حالت بداهه خوانی دارد. درواقع یک خواننده ایرانی شعری را به زبان فارسی براساس اشعار مثلا مولوی یا حافظ می‌خواند و در مقابل خواننده دیگری یا شعری از سرزمین خود را می‌خواند یا شعری که خواننده ایرانی خوانده است را به صورت ترجمه شده اجرا می‌کند.

وقتی که هنرمند قصد فعالیت در بعد جهانی دارد
در ادامه این مسئله را بیان می‌کنیم که بسیاری از ژانرهای غیرایرانی خاستگاهی خارج از ایران دارند و برخی از فعالان این حوزه در کشور ترجیح می‌دهند فعالیتشان به زبان انگلیسی باشد. آیا چنین اقدامی درست است و یا بهتر این است که به زبان فارسی به فعالیت در این ژانرها بپردازند؟ پاسخ می‌دهد: این مسئله فرهنگی است، زمانی که یک خواننده ایرانی ترجیح می‌دهد به زبان دیگری بخواند، باید اینگونه نگاه کرد که دید او فرهنگی است و قصد دارد در حوزه کاری خود مخاطب جهانی داشته باشد و در همه جا، جهان امکان فهم آثار او وجود داشته باشد. ولی آن دسته از هنرمندانی هم که آثاری را به زبان فارسی می‌خوانند، ترجیحشان بیشتر بر جذب مخاطبان داخلی است.

او ادامه می‌دهد: البته آن موسیقی‌ای که برخی از هنرمندان ترجیح می‌دهند با شعر و ترانه انگلیسی روی آنها کار کنند، با زبان انگلیسی نتیجه بهتری خواهد داشت؛ درواقع این نوع موسیقی‌ها به گونه‌ای است که شعر انگلیسی بیشتر از شعر فارسی برایشان مناسب است. به دلیل اینکه

ویژگی‌های شعرهای فارسی موجب می‌شود که مثلا صدای خواننده آسُر دارای تحریر و توانایی‌های ویژه‌ای باشد که مخصوص این موسیقی است.

این هنرمند بیان می‌کند: ولی در صدای خواننده‌های پاپ چه در ایران و چه در خارج از ایران تحریری نیست و خیلی ساده می‌خوانند. در این نوع از موسیقی‌ها ریتم عامل ایجاد جذابیت است و کلام خیلی اهمیت ندارد؛ زیرا ریتم اثر باید بتواند آن انرژی و فضای که مخاطب به دنبال آن است را برایشان ایجاد کند. گاهی وقتی که این نوع از موسیقی‌ها را گوش می‌دهید، یا اصلا کلامی ندارند و یا تنها یک دو کلمه در آنها تکرار می‌شود.

یومی‌سازی ژانرها اقدام درستی است یا غلط؟

این آهنگساز پاسخ می‌دهد: به هر حال ژانرها وجود دارند و نمی‌توان منکر این امر شد. هر کسی در ژانری که به آن علاقه‌مند است یا تخصص دارد، فعالیت می‌کند و قطعا آنهایی که تنها در یک ژانر به طور تخصصی کار می‌کنند، نسبت به آنهایی که مدام حوزه کاری خود را تغییر می‌دهند، موفقیت بیشتری کسب می‌کنند.

در بخش دیگری از این گفت‌وگو، از این آهنگساز درباره معیار انتخاب یک خواننده برای آثار آوازی او سوال می‌کنیم. پاسخ می‌دهد: معیارها بسته به اینکه چه کسی چه نوع موسیقی را می‌سازد و چه کسی قرار است آن را بخواند متفاوت و زیاد است. خواننده باید صدای گرم و گیرا، پخته و استعداد خواندن داشته باشد. همچنین صدایش خارج نباشد؛ چون متأسفانه برخی از خوانندگان هر فرآیندی را هم که

طی کنند باز هم ته صدایشان خارج است و تنها در استودیو با تنظیمات دستگهای می‌توان صدای متفاوتی از آنها شنید. او ادامه می‌دهد: اگر موسیقی که می‌سازم مبتنی بر موسیقی دستگاهی باشد، خواننده حتما باید تحریر موسیقی ایرانی را بلداند و در این زمینه کار کرده باشد.

شهرت خواننده هم برایم معیار است

همچنین از روشن روان درباره میزان ملاک بودن شهرت در انتخاب یک خواننده سوال می‌کنیم. پاسخ می‌دهد: شهرت هم برایم معیار است و نمی‌توان آن را نادیده گرفت. البته گاهی هستند خوانندگانی که هیچ جا خوانده‌اند ولی استعداد اینکه خواننده خوبی شوند را دارند. همین طور که ممکن است یک کارگردان فیلم اولی از من بخواهد برایش موسیقی فیلم بسازم که در مواردی پذیرفته‌ام و اکنون برخی از آنها جزو فیلم سازان مطرح ایران هستند.

او ادامه می‌دهد: نگاه من این است که به آن دسته‌ از افرادی که استعداد دارند کمک کنم تا تشویق شده و بتوانند پیشرفت کنند، هرچند که تمام ویژگی‌های لازم را نداشته باشند.

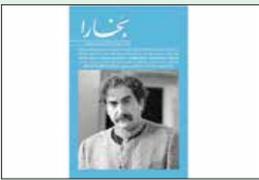
رسالت یک نوازنده یا موسیقی ایرانی در مواجهه با فرهنگ‌های دیگر؟

این هنرمند در پاسخ به این سوال می‌گوید: رسالت یک هنرمند موسیقی ایرانی در مواجهه با موسیقی و فرهنگ‌های دیگر این است که تعهد تخصصی لازم را به رشته کاری خود داشته باشد. اگر کار هنرمندی موسیقی ارکسترال است باید در زمینه موسیقی ارکسترال، ارکستراسیون و تمام مواردی که یک اثر موسیقی ارکسترال را می‌سازد اعم از هارمونی، ساز شناسی و … را بلداند و سال‌ها روی آن کار کرده باشد که بتواند اثری بسازد که پایش بایستد و از آن دفاع کنند.

روشن روان درباره این مسئله نمونه‌ای ذکر کرده و می‌گوید: استاد کیهان کلهر نمونه خوبی است. آنچه که او اجرا می‌کند موسیقی ناب ایرانی است. موسیقی او به گونه‌ای تغییر پیدا می‌کند که با سزاهای الکتریک غربی و حتی نوازنده‌های برجسته سزاهای غربی هماهنگ شده و نتیجه خوبی هم حاصل می‌شود؛ به گونه‌ای که با گوش دادن به آنها همچنان موسیقی ایرانی می‌شنوید.

او ادامه می‌دهد: زمانی که یک آهنگساز ایرانی می‌خواهد از سزاهای غربی یا از یک ارکستر غربی استفاده کند می‌بایست حتماً آن سزاه‌ها را بشناسد، ارکستراسیون و هارمونی را بلداند، آگاه باشد که یک ارکستر چگونه تشکیل می‌شود، فرهنگ آن موسیقی را بشناسد و پیش از اینکه در آن زمینه به اجرا برسد کارهایی کرده باشد. اینکه فردی یک شب بخوابد و صبح بخواهد برای ارکستر سمفونیک قطعه‌ای بسازد نتیجه‌ای حاصل نخواهد شد.

«جشن نامه شهرام ناظری» منتشر شد

یکصد و چهل و هشتمین شماره «بخارا» با تصویری از شهرام ناظری بر روی جلد منتشر شد. به گزارش ایسنا، در این شماره از مجله «بخارا» مطالبی از حسن انوری، سیدمصطفی محقق داماد، محمود امیدسالار، سجاد آیدنلو، نصرالله پورجوادی، مسعود جعفری جزی، حسن میرعبادینی، ایرج امینی، علی قیصری، علی معظمی، عبدالحسین آذرنگ، محمّذنادر نصیری مقدم، احمد جلالی، سرگه بارسقیان، رسول جعفریان، محمدجعفر یاحقی، بهرام گرمای، محمود آرموزگار، زینب یونسسی، پریسا فرد، زوربه زرین کوب، آزاده

آزادی‌زاد، عمادالدین شیخ‌الحکمای، ابوالفضل خلیصی، ترانه نانینی، نسیم بنی‌اقبال، شقایق دلشاد و لیما صالح رامسری منتشر شده است. «جشن‌نامه شهرام ناظری» با نوشته‌هایی از محمدرضا شفیعی کدکنی، حسین علیزاده، شهاب نیکمان، محمدرضا درویشی، رامبد صدف، داوود گنجه‌ای، سیدابوالحسن مختاباد، بهاءالدین خرمشاهی، رابرت بلا، سهیلا روشن، مهدی فیروزیان، سیاوش رضوان بهبهانی و حامد نیکبخت عبدالملکی همراه است.

در بخش نقد ادبی «روز حافظ» از حسن انوری و «قرآن در سعدی (بخش اول)» نوشته سیدمصطفی محقق داماد و در بخش «شاهنامه‌پژوهی» «درباره تصحیح «خروس» به «شاه لیما امیدسالار و «باز هم «کاوه» یا «گاوه»؟» نوشته سجاد آیدنلو درج شده است. بخش ایران باستان با «نگاهی به تاریخ فلسفه ایران در کتاب «حیوان‌الادیان» نوشته نصرالله پورجوادی، «تاریخ شعر فارسی» با «تغییر جایگاه شاعران در تاریخ ادبیات (۱۷)» نوشته مسعود جعفری جزی و بخش اندیشه با «سیدفخرالدین شادمان: نقد فرهنگ و تسخیر تمدن فرنگی» نوشته علی قیصری و علی معظمی همراه است. داستان داستان‌نویسی (۱۷) نوشته حسن میرعبادینی، «ایران عصر صفوی» نوشته ماری ُتپیتا ترجمه ایرج امینی و «فرهنگ در متن و حاشیه فرهنگ (۱۴)» نوشته عبدالحسین آذرنگ مطالب دیگر این شماره هستند. جشن‌نامه عقداسالگی شهرام ناظری هم با این مطالب همراه است: «در کیش مهر» علی دهباشی، «شهرام ناظری و موسیقی عرفانی ایران» نوشته محمدرضا شفیعی کدکنی، «سال‌ها دوستی و همکاری با شهرام ناظری» (گفت‌وگو با حسین علیزاده).

روایت عبدالهادی از «ماه بر ترک اسب پیر»

تلفیق نمایش و سینما بر صحنه تئاتر

برای بسیاری از انسان‌ها که به دیگر کشورها مهاجرت می‌کنند، رخ دهد و این نمایش، قصه قابل لمسی برای همه مخاطبان دارد و همه با آن ارتباط خوبی برقرار می‌کنند.

او درباره سبک و فضای اجرایی نمایش عنوان کرد: به نظرم نمایشنامه تلفیقی از چند سبک ملودرام، عاشقانه و تراژیک است و چندین سبک به خوبی توسط نویسنده نمایشنامه تلفیق شده تا مخاطب را به فضای مدنظر ببرد. در این نمایش در حالیکه داستانی از زندگی یک شخص به صورت فلاش بک، فلاش فروروار و … روایت می‌شود، مخاطب را نیز آرام آرام به سمت آثار نمایشی بسیار زیبا هدایت می‌کند و تماشاگر در پایان نمایش متوجه پیام این اثر خواهد شد. عبدالهادی درباره ویژه ویژگی‌های نمایش

روایت یونس گوکه از نمایشگاه «گفت روشنایی شود» در گالی آ

حرکت در یک موقعیت تاریک

باشد شکالی ندارد اما در ادامه اگر نتواند نسبت آن کار را با خودش درک کند، نتیجه خوبی نخواهد داشت.

او درباره شکل‌گیری حرفه‌ها گفت: به طور کلی حرفه برایم یک مفهوم فراگیر و جالب توجه است که یکی از این مفاهیم در ارتباط با نام من است. در داستان‌های من خوانیم که او قومیست را به دلیل نافرمانی‌هایی که داشتند رها کرد. از مسئولیت هدایت آن‌ها خودداری می‌کند. پس از آن در غرب فرامی می‌شود و به شکم ماهی وارد می‌شود. در سایکولوژی مفهومی با نام عقده مادر یا عقده یونس وجود دارد و رفتن به شکم هتنگ استعاره از بازگشت به موقعیت جنینی یا فالر بودن از مسئولیت است. انسان در طول زندگی تلاش می‌کند در موقعیتی قرار بگیرد که رفتارهایش عقوبتی نداشته باشد و همه چیز برایش فراهم باشد. به طور کلی قبر،

نمایش «ماه بر ترک اسب پیر» نوشته ایوب آقاخانی و کار محمد عبدالهادی با بازی ایوب آقاخانی از ۲۲ دی‌ماه ساعت ۲۰ در سالن شماره یک خانه نمایش مهرگان روی صحنه است.

یونس گوکه گفت: در ساخت مجسمه‌هایم

معمولا از موادی استفاده می‌کنم که پایدار نیستند. نمایشگاه آثار یونس گوکه با عنوان «گفت روشنایی شود» در گالی آ برگزار شد.

گوکه در گفت و گو با هنرآنلاین درباره آثار این مجموعه گفت: آثاری که در طبقه دوم به نمایش درآمدن از سنگ ساخته شدند، ولی برای ساخت حرفه‌هایی که در طبقه اول بودند از ریشه گیاه خیابک تکین استفاده کردم که این ماده در گذشته به عنوان چسب صحافی به کار می‌رفت. این ماده جزء متریال‌های غیررسمی محسوب می‌شود و یک متریال شخصی است. دلیل استفاده از آن به ماهیت فکری من برمی‌گردد که هنرمند را مانند یک چسب یا اهرم اتصال می‌داند. کار هنرمند ایجاد کردن یک منظومه فکری، زبانی و ارتباطی است و این مسئله برایم یادآور چسب است. من آدم جستجوگری هستم و جهان برایم متریال کار است. تنها متریالی که بارها در کارهایم استفاده شده سنگ است و باقی متریال‌ها می‌آیند و می‌روند. ضمن اینکه معمولا از موادی استفاده

فرهنگی

اخبار کوتاه

«قهرمان» واجد شرایط اسکار بهترین فیلم شد

آکادمی اسکار فهرستی از ۲۷۶ فیلم واجد شرایط رقابت در شاخه بهترین فیلم نود و چهارمین دوره ایسن جوایز سینمایی را منتشر کرد.

به گزارش ایسنا به نقل اسکرین، «قدرت سگ»،

«تل ماسه»، «بلغاست»، «داستان وست‌ساید»، «پادشاه ریچارد»، «به بالا نگاه نکن»، «پیتزا لیکوریس»، «دختر گمشده»، «تیک، تیک … بوم»، «تزازندی مکتب»، «کوچه کاپوس»، «ماشین منو ببران»، «ریکاردوس بودن»، «مرد عنکبوتی: راهی به خانه نیست» و فیلم سینمایی «قهرمان» از جمله فیلم‌های حاضر در فهرست آثار واجد شرایط در شاخه بهترین فیلم نود و چهارمین دوره جوایز سینمای اسکار هستند.

اسمال قرار است ۱۰ فیلم به صورت قطعی به عنوان نامزد نهایی شاخه بهترین فیلم معرفی شوند، بر خلاف چند سال اخیر که این عدد بین ۵ تا ۱۰ فیلم متغیر بود.

همه این ۲۷۶ فیلم دارای معیارهای واجد شرایط شامل نمایش در یک سینمای تجاری در یکی از شش منطقه شهری ایالات متحده از جمله لس آنجلس و پنج ناحیه شهر نیویورک بین ۱۱ مارس تا ۳۱ دسامبر ۲۰۲۱ بوده و حداقل به مدت هفت روز متوالی در این سینماها، سینماها یا سینما-ماشین‌ها اکران شده‌اند.

فیلم سینمایی «قهرمان» ساخته اصغر فرهادی از ۷ ژانویه به صورت محدود و از ۲۱ ژوئیه (۱ بهمن) به صورت عمومی در سینماهای آمریکا و هم‌زمان در سامانه نمایش آنلاین آمازون اکران می‌شود.

این فیلم نماینده سینمای ایران در شاخه بهترین فیلم بین‌المللی اسکار ۲۰۲۲ نیز هست و به فهرست نامزدهای اولیه شامل ۱۵ فیلم نیز راه یافته است. رای‌گیری نهایی برای معرفی نامزدهای نهایی نود و چهارمین دوره جوایز سینمای اسکار ۲۷ ژانویه (۷ بهمن) آغاز و اول فوریه (۱۲ بهمن) به پایان می‌رسد و نامزدهای نهایی تمامی شاخه‌ها نیز روز ۸ فوریه (۱۹ بهمن) اعلام می‌شود.

کیوان ساکت در شیراز کارگاه آموزشی بر پا می‌کند

کیوان ساکت از برگزاری کارگاه آموزشی خود در اوایل بهمن ماه سال جاری خیر داد. به گزارش ایسنا،

کیوان ساکت، نوازنده و آهنگساز گفت: می‌دانم که برای برگزاری مسنتر کلاس

در شیراز هستم که این کارگاه آموزشی ۱۰ بهمن ماه سال جاری از سوی موسسه اوای هنر ایل قشقایی برگزار می‌شود.

کمدین آمریکایی درگذشت

«لویی اندرسون» – کمدین آمریکایی برنده جایزه «امی» – درگذشت. به گزارش ایسنا و به نقل از رویترز، «لویی اندرسون» کمدین و مجری برنده سه جایزه «امی»، روز جمعه پس از مدت‌ها مبارزه با بیماری، در سن ۶۸ سالگی درگذشت. او که ستاره مجموعه‌های کمدی همچون «سکس» بود، در لاس وگاس درگذشت.

او هفته گذشته برای انجام مراحل درمانی در بیمارستانی واقع در همین کمدی در جزایر «امی» ساعات پربیننده به عنوان نامزد معرفی شد و در سال ۲۰۱۶ برای ایفای نقش «گریستن بسککس» این جایزه را به خود اختصاص داد.

میراث «پالمیرا» به سوریه بازگشت

یک موزه خصوصی در لبنان مجموعه‌ای از آثار تاریخی متعلق به شهر باستانی «پالمیرا» را به سوریه بازگرداند.

به گزارش ایسنا و به نقل از رویترز، پنج اثر تاریخی رومی متعلق به شهر

باستانی «پالمیرا»، مکانی که طی سال‌ها جنگ در سوریه دچار صدمه شده است، روز پنجشنبه از یک موزه خصوصی در لبنان به دمشق بازگردانده شد. این آثار تاریخی شامل چند مجسمه سنگی و سنگ‌های حکاکی‌شده مختص آرامگاه‌هایی هستند که به قرن دوم و سوم میلادی تعلق دارند. این مجموعه آثار در مجموعه خصوصی «جواد ادرا» به سنوریه تحویل داده شدند. این مجموعه‌های آثار را از پیش از آغاز جنگ سوریه در سال ۲۰۱۱، از حراجه‌های اروپایی خریداری کرده بود. این مجموعه‌دار تصمیم خود برای بازگرداندن این آثار را یک اقدام سخاوتمندانه توصیف کرده است.

گزارش

طراحی ساختمان با صفحات خورشیدی از یک گروه معماری هلندی

پروژه سولار راک از صفحات خورشیدی پوشیده شده و سالانه یک میلیون کیلووات ساعت برق تولید می‌کند. به گزارش هنرآنلاین، شرکت معماری هلندی MVRDV پروژه سولار راک را برای شرکت برق دولتی تایوان با نام «تای‌پاور» طراحی کرده که ابزاری برای تولید انرژی پاک و سبز است. مورفولوژی پروژه و تصویر معماری آن کاملاً مبتنی بر داده هایریزی شده که بیانگر کارآمدترین راه برای تولید انرژی خورشیدی در محل است. این پروژه به عنوان یک مانیفیست ساخته شده تعریف می‌شود که هدفش دستیابی به آینده‌ای بدون کربن است.

پروژه سولار راک(Solar Rock) در پارک صنعتی ساحلی چائوکو در نزدیکی تایپوچنگ اجرا می‌شود و یک مرکز ذخیره سازی و نگهداری تجهیزات انرژی پایدار است که برای به حداکثر رساندن تولید انرژی خورشیدی طراحی شده است. ساختار گنبدی شکل آن به گونه‌ای طراحی شده که بتواند بیشترین مقدار از نور خورشید را برای تبدیل به برق دریافت کند و همچنین مجموعه‌ای از چین ها در امتداد نما به گونه‌ای تنظیم شده که تولید انرژی را به حداکثر برساند. این ساختمان از نظر انرژی خودکفا و حتی گزینه‌ای برای تزریق انرژی اضافی تولید شده به شبکه برق شهری خواهد بود.

این پروژه پتانسیل منحصر به فرد و جذابی دارد. در داخل ساختمان نیز فضای بسیار بزرگی با نمایشگر دیده می‌شود و دارای تقریباً ۱۲ هزار و ۹۰۰ متر مربع سالن، اتاق، یک انبار، کارگاه تعمیر و نگهداری و یک دفتر است. طبقه اول مانند یک گالری عمل می‌کند و بازدیدکنندگان می‌توانند آنچه در کارگاه تعمیر و نگهداری می‌گذرد، ببینند.

این ساختمان همچنین دارای یک اتاق داده‌ها خواهد بود که اطلاعات را در لحظه نمایش می‌دهد و طبقه آخر نیز شامل فضاهای نمایشگاهی اضافی است. ضروری است که این شرکت راک تبدیل خواهد کرد. پروژه سولار راک تا سال ۲۰۲۴ احداث خواهد شد.